

J. I. Kraszewski

1812 – urodził się 28 lipca w Warszawie w zajęździe przy ulicy Aleksandria (obecnie Kopernika). Chrzest odbył się w Kościele Św. Krzyża.

1813-1822 – przebywał w Romanowie u dziadków Anny i Błażeja Malskich oraz prababki Konstancji Nowomiejskiej.

1822-1826 – uczył się w szkole zwanej Akademią Bialską w Białej Radziwiłowskiej (obecnie Podlaskiej), dziś mieści się tam LO im. J. I. Kraszewskiego.

1826-1827 – uczęszczał do szkoły wojewódzkiej w Lublinie, mieszkał na stacji przy ulicy Grodzkiej.

1828-1829 – kontynuował naukę w gimnazjum w Świsłoczy – tutaj otrzymał świadectwo dojrzałości.

1829-1830 – studiował na Wydziale Wymowy i Sztuk Wyzwolonych Uniwersytetu Wileńskiego. Sporo rysował, głównie zabytki Wilna. Ogłosił prospekt „Kilka obrazów towarzyskich” pod pseudonimem Kleofas Fakund Pasternak.

1830-1833 – dnia 3 grudnia 1830 r. został aresztowany za udział w Towarzystwie Mnezerów. Osadzono go w klasztorze św. Piotra i Pawła, zamienionym na więzienie, a potem w tzw. koszarach św. Ignacego. Wyrok zatwierdzony przez cara wcielenia do pułku kaukaskiego po usilnych staraniach rodziny zamieniono na więzienie w Wilnie, a następnie w marcu 1832 r. na nadzór policyjny i zakaz opuszczania Wilna, który trwał do lipca 1833 r. Zadebiutował powieścią „Pan Walery” w 1831r.

1834-1837 – przebywał w Horodcu i Ossowej na Polesiu Wołyńskim. Wielkie zbiory artystyczne i biblioteczne Urbanowskich wywarły decydujący wpływ na kierunek jego późniejszych zainteresowań. Opracował „Historię Wilna”, bez powodzenia starał się o katedrę literatury polskiej w Kijowie.

1838-1839 – wydzierżawił wieś Omelno w powiecie łuckim, ożenił się z Zofią Woroniczówną.

1840-1847 – nabył na własność majątek Gródek, koło Łucka, m. in. zajmował się działalnością literacką. Od 1841 r. redagował czasopismo „Athenaeum”. Wydał m. in. „Wspomnienia Polesia, Wołynia i Litwy”, „Obrazy z życia i podróży”, „Latarnię czarnoksiężską”.

1848-1852 – przeniósł się do Hubina. Starał się o stanowisko profesora literatury polskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim.

1853-1859 – osiedlił się w Żytomierzu. Prowadził ożywioną, wszechstronną działalność: był kuratorem szkół, dyrektorem teatru, prezesem różnych towarzystw o charakterze społecznym i dobroczynnym.

1860-1862 – przeniósł się z rodziną do Warszawy. Redagował „Gazetę Codzienną”, przemianowaną później na „Gazetę Polską”. Podróżował po Europie, wydał w Paryżu broszurę pt. „Sprawa polska w roku 1861”.

1863-1872 – po wybuchu powstania styczniowego z polecenia Wielopolskiego opuścił Warszawę i wyjechał do Drezna. Wydał powieści oparte na tle wydarzeń powstania m. in. „Dziecię Starego Miasta”, „Para czerwona” oraz roczniki publicystyczne pt. „Rachunki”.

1873 – nawiązał kontakt z francuską agencją wywiadowczą, współpracującą z Ministerstwem Wojny w Paryżu.

1875 – rozpoczął cykl 29 kronik historycznych z dziejów Polski, zapoczątkowany powieścią „Stara baśń”.

1879 – z inicjatywy literatów i wydawców zostały zorganizowane obchody jubileuszowe z okazji 50-lecia działalności literackiej J. I. Kraszewskiego. Uroczystości odbyły się w dniach 3-7 października w Krakowie.

1883 – rewizja w willi drezdeńskiej pisarza, w wyniku której został aresztowany i osadzony w twierdzy w

Magdeburgu.

1885 – po półtorarocznym pobycie w więzieniu, 8 listopada po wpłaceniu kaucji otrzymał 6-miesięczny urlop zdrowotny.

1886 – wyjechał na kurację do Szwajcarii, wziął udział w Kongresie Międzynarodowego Stowarzyszenia Literatów i Artystów w Genewie.

1887 – odbył podróż po Włoszech. Dokonał transakcji zakupu willi pod Lozanną w Szwajcarii. Umarł 19 marca w Genewie. Zwłoki zostały przywiezione do Krakowa i 18 kwietnia złożone w Krypcie Zasłużonych na Skałce.